מערכת השלום הזה

FRONTPAGE

ASI ES!

השבועון הספרדי לישראל ולעמים

רח' גליקסון 8 תל־אביב. ת"ד 136, טלפון 26785.
"העולם הזה" בע"מ.
מוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית שבור תוכן המודעות. מלבד "דו"ח לצרכן", "דו"ח למתבדר", "דו"ח לנוסע" וכו' המוכנות על־ידי חברי המערכת ונבדקות על־ידם. המדור "דו"ח לבחר" כולל פרסומים בתשלום וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהם. תשאינו משקפות בשום צורה שהיא את דעות המערכת

העורך האחראי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי־משנה: דוב איתן, ברוך נאדל, אורי סלע
עורך כיתוב: שי לביא
עורך תבנית: פינה אילן
ותבתב הראשי: עפנואל פרג
צלם המערכת: יהודה זקירא
חברי המערכת: יחיאל בשן, ניצה גבי, לילי גלילי, רותי ורד, בוזי זהבי, יוחנן ורבקה זראי, אוסקר טאובר, שבתאי לוי, משה לשם, אביבה סמן, עמוס קינן, סילבי קשת.
עורכי המהדורה האנגלית: דניאל שטרן, דויד פסטור.
הממונה על המהדורה הספרדית: שלמה הררי
הצייר הראשי: שמואל ברתור
עורך דפוס: אריה אריאל
מנהל מבצעים: שלמה אדיר
מנהל מעבדה: דוד פרייס

בעד מי עליך להצביע?

הגליון הבא של "העולם הזה" יופיע יומיים לפני זמנו, יום לפני הבחירות, כדי לעזור לך להחליט סופית כיצד עליך לנהוג ביום הבחירות.

פרטים במודעה בעמוד 9

בן־גוריון

באחד הימים ישבתי עם חבר־הכנסת מסי־עת הפועל־המזרחי, איש כפר־אברהם מ. חזני, ושוחחנו על הים העכור של השחיתות בו טובעת, אט־אט, עצמאות המדינה. חזני הביע אז דעה שנחרתה בזכרוני. הוא הזכיר את פרשת עכן בן־כרמי בן־זבדי, האיש שהוצא להורג על־ידי יהושע בן־נון בשל שוד הר־כוש הנטוש בכנען, לדעת חזני, החלה השחיתות במדינה מן הרגע בו שדדו מוסדות ואנשים פרטיים את רכוש הנפקדים בימי המלחמה, ואין פוצה פה.

אכן, יתכן ושזהו החטא הקדמון. שהרי אם אפשר היה להתעשר מן השוד בעצם הימים בהם נהרגו מיטב הצעירים בחזית, מדוע אסור למעול ולגנוב ולשדוד בימי שלום?

האמנתי פעם כי השיקול שהמריץ את יהושע לדון למוות את עכן היה צבאי בלבד: כשמתרגלים להיחמים לבוז ביזה, סופם לנ־טוש את הקרב בראותם תפצי־ערך. עתה נדמה לי שזו סברה פשטנית מדי. יהושע, מצביא השבטים הנודדים שכבשו את ארי כנען, ידע שאם יסבול את השחיתות הקטנה ביותר, יישבר עמוד־השדרה המוסרי של שבטיו, והמדינה החדשה תירקב מבפנים בטרם קמה.

•

אולי חבל שמנהיגי תש"ח לא התעמקו בעוד מועד בפרק עמוק־תוכן זה של ספר יהושע:

"ויעלו מן העם שמה כשלושת אלפים איש, וינוסו לפני העי... ויכם לב העם ויהי למים... ויאמר יהושע: "אהה אדוני ה', למה העברת העביר את העם הזה את הירדן, לתת אותו ביד האמורי להאבידנו?... בי, אדוני, מה אומר אחרי אשר הפך ישראל עורף לפני אויביו?"

ויאמר אדוני אל יהושע: "...חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר ציויתי אותם, וגם לקחו מן החרם, וגם גנבו, וגם כחשו, וגם שמו בכליהם... לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם!..."

ויישכם יהושע בבוקר, ויקרב את יש־ראל לשבטיו, וילכד שבט יהודה... ויקרב את ביתו לגברים, וילכד עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח, למטה יהודה. ויאמר יהושע אל עכן: "בני, שים נא כבוד לה', אלוהי ישראל, ותן לו תודה, והגד נא לי מה עשית, אל תכחד ממני!"

ויען עכן את יהושע ויאמר: "אמנה, אנכי חטאתי לה'... ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתיים שקלים כסף, ולשון זהב אחד, חמשים שקלים משקלו, ואחמדם ואקחם, והנם טמונים בארץ בתוך האהל."

...ויקח יהושע את עכן בן־זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון־הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמירו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו... וירגמו אותו כל ישראל אבן, וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים..."

פרק זה שב ועלה לנגד עיני כשקראתי את פרשת שוד הרכוש הנטוש שהתפרסמה בגליון האחרון.

שמא עלתה תבונת הקדמונים על תבונתנו?

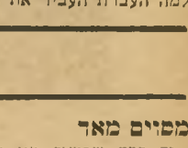

מכתבים

מפיים מאד

זה כמה שבועות אני נהנה לקרוא בכל עתו־נו המשבר ונרוויח ויכוחים אינסופיים עם העולם הזה. אולם כמעט כל המתוכחים, מסתמכים ו־משמיצים, חוששים להזכיר את השם המפורש של העולם הזה, והכינוי לשימוש את המושג "ה־שבועון המסוים".

יוחנן ארז, נהריה

העולם הזה, השבועון המסוים לאינפור־מציה.

מעשה זמרי והודעת פנחס

לזריעת שר המשפטים מר פנחס רוזן, שטען בכנסת כי לא נמצאו כל הוכחות להחרמת מכירת העולם הזה בחיפה (העולם הזה 926): ביום החרם על העולם הזה ניסיתי להשיג את הגליון בכמה וכמה קיוסקים שאני יכול לפרש בשמו־תיהם. בכולם נעניתי שהעיתון אינו עומד למכירה בהתאם להוראות החרם המאוחנן.

ג. אלון, עורך "ביזנס דיגרי", חיפה

מעניין. עברו כמה שבועות מאז הונחה הפצצה בדפוס ישראל ועדיין לא הצליחה המשטרה לע־צור את האשמים, ואילו את ארבעת הצעירים החשודים בהשלת פצצת־החמרה בעיר הרוזנות חיפה הצליחה המשטרה לעצור תוך שעות ספו־רות... הפלילה.

יאיר מרדכי, בארי־יעקב

לשקר אין רגלים

בקשר ל"תעלומת שחרור חיפה" (העולם הזה 925) כתבתם כי חושי שבר את רגלו לאחר שקפץ ממדרגות תחנת הנוסעים בחיפה לשמע יריות. שבועיים לפניכן כתבתם: "כדרתו בלילה במדי־נות החיפאיות המפורסמות, בחברת אחד המפק־דים הנכבדים של ההגנה, נכשל (חושי), התחלק ושבר את רגלו." בין שתי הגרסאות קיים הבדל רב־משמעות.

ג. ס., תל־אביב

שתי הגירסאות חופפות, פרט לשתי עוב־דות: המקרה קרה לאור היום, לא בלילה, דקות מעטות אחרי שחושי נפרד ממשה כרמל, מפקד מחוז חיפה, ולא בנוכחותו.

המשיכו בנילוי השחיתות בחיפה! הראו כי אתם, החושפים כל אמת, מוכנים לחשוף את אחת מפרשיות הזוועה במדינתנו!

אלמוני, חיפה

בשבת השחורה (29.6.46), בה נעצרו בסיטונות חברי ההגנה ומנהיגי הישוב, הצליחו אחדים מן המנהיגים להתחמק ממאסר, ובהם: ד"ר משה סנה, יצחק שדה ואבא חושי. חושי הסתתר באחד מכפרי הדרוזים. לאחר תקופת החזרות פירסם חושי כתבה בדבר, בה נילה כי היה אחד מאלה אשר הוטל עליהם מראש להתחמק מעצר ול־שמש נדעין להנהגה־במחתרת של הישוב העברי. כן סיפר חושי כי בתקופת החירום ביקר יום יום במשרדו שבחיפה וניהל את עסקיו הרגילים.

מיד לאחר הפירסום הנ"ל, הופיעה בשבועון דאו לאחדות־העבודה רשימה שבללה התקפה אישית חריפה על אבא חושי, בה הואשם בכך שכל ה־פרשה שימשה לו אך ורק לצורכי פירסום אישי, וכי איש לא ייפה את כוחו לנהל את ענייני ה־ישוב בהיערך האנשים שנועדו לתפקיד זה.

פרשה זו מוכיחה כי שנעון הנדלות של חושי אינו חדש...

חיים מיכלסון, תל־אביב

האם פרשת חושי אינה מיניאטורה של מצב אפשרי בארץ כולה? במקום שממסא"י תנער את חוצנה מכל מיני חושיים וקפטנרים הריהי פורשת עליהם את כנפיה... אני משוכנע שלנגי מפא"י תקדש המטרה את כל האמצעים השלילים שיהיה עליה לעשות כדי להבטיח את שלטונה.

י. פרנקל, ירושלים

מחשיך, דבר עברית!

לפני שבועים נסעתי במונית ושמעתי דו־שיח מעניין בין שני אנשים שדיברו באידיש, משום מה חשבו כי איש מלבדם אינו מבין. תוכן ה־שיחה היה בעניין המכתבים הנשלחים מהדואר ל־מערכת העולם הזה, העוברים בדיקות מסויימות. הם דיברו על סוגים שונים של מכתבים העוברים לאחר הבדיקה למנגנון מסויים שממנו נתקבלו הוראות לפעול נגד העולם הזה.

יותר לא אוכל למסור כאן. יתכן ומכתב זה עלול ליפול גם הוא... ופירושים מיותרים.

מרדכי גולדברג, ראשון־לציון

תודת העולם הזה לא רק לקורא גולדברג, אלא גם לפקידי מנגנון־החושך שקראו מכתב זה ובכל זאת העבירוהו לתעודתו.

ממשפט דמשפט — באותו משפט

באשה ישרה ובאם לשני בנים בישראל — האחד איש פלמ"ח לשעבר והשני שומר כיום על נבולות הנגב — רואה אני זכות לעצמי לברך את כבוד השופט ד"ר בנימין הלוי ובני ביתו, על הרף ההיסטורי החדש שרשם לנו, רף של צדק ואמת, יושר וכבוד.

מקומה אני למחוץ את ידו ולהכיע את רחשי לבי. כן יבדו אישים כמותו בארצנו ובעולם כולו.

רחל רוטשטיין, חיפה

טענתכם כנגד הערעור שהושב בעקבות משפט קסטנר, המסתמכת על הטענה שראשי המדינה לא הספיקו לקרוא את פסק־הדין המנומק, הריהי טענה מנוכחת. אילו היה פסק־הדין לדעת נריע־ואלה, האם היה תמיר טורח לקרוא את פסק־הדין המלא בטרם יניש ערעור? — תמיר היה מניש ערעור בכל מקרה שהוא. הוא הרי ביוזע המשפטי. הוא איננו שופט, הוא תובע.

י. כהן, תל־אביב

למחרת מתן פסק־הדין העביר ד"ר קסטנר נילוי־דעת לעיתונות בו טען כי הוא ממשיך, לפי חוזה מיוחד, לכהן כפרשן מדיני של השרותים הלועיים בקול־ישראל. פרשה זו ידועה לי והריהי לפניכם: לפני ארבע שנים נתמנה ד"ר קסטנר כמנהל המדור ההונגרי־רומני בקול־ישראל, שנוהל למעשה על־ידי אנשי החצר שלו ממערכות אוי־קלט וויאצה נוסטרה. השידורים הללו עמדו על רמה שלמטה מכל בקורת. באחד במאי השנה העבירו השידורים לירושלים, וד"ר קסטנר פוטר מתפקידו וקיבל תופשה, שהיה זכאי לה, למשך 18 יום. מאז ואז במאי אין ד"ר קסטנר עובד ואינו משתתף בשידורים אלו.

והמחר בדבר: ד"ר קסטנר אמר מה שאמר וקול־ישראל לא הכחיש את הדברים.

אברהם בן־יונה, ירושלים

הזיק סובב זו הרוח

בכפה עטרה בחיפה (בין השעות 8—9 בערב) מכפרים כי למר עזריאל קרליבך הוצעה משרה

קרליבך

משתלמת יותר מעבודתו הנוכחית, — בשדה־התעופה בלוד.

— ???

— להיות שק רוח.

דניאל אמיתי חיפה

מכרית־מילה דבר־מצויה

הרפורטז'ה על הנברת מכפס „האם האמהות היא הסוף?" (העולם הזה 926) מתאימה יותר לפיליטון בעתון לכנטיני מאשר לעתון אירופי תרבותי. אתם חושבים כנראה שיש להעריץ את הנברת הנ"ל מפני שהצליחה ללדת שלושה ילדים. אם כן, נא להעריץ פי שלושה את הכובסת ה־תימנית שלי — היא ילדה תשעה ילדים...

אני אומרת: לא ולא! אנחנו צריכים להשוב על איכות ולא על כמות. כי ריבוי ילדים נזרם להפרעה רצינית בחינוין הפרטיים. בתנאי הציבו־לי־זציה המודרנית. מספיק גם ילד אחד כדי לקיים את המשך האומה...

ד"ר ליזה קורט, ירושלים

כתבה טפשית... בכל זאת היה בה משהו — אבל זה לא יעזור. יידישע מאמע תשאר לעולם יידישע מאמע...

נדל דור חדש בארץ? בטח! הבחורה ש־ו אינה שונה באומה מהסבתא שלה בקתריאליבל־כשמשיהו מזמין אותה לקולנוע היא בבר רואה בטעת נשואין. כשהיא עומדת תחת החופה, ה־כבר רואה את חדר הולדות. כשבא הילד, היא רצה אחריו עם בננה — עד שהיא נכנסת מחדש ל־חדר הילדות. בקיצור: חייה מצטמצמים בתחיי־שכין בדית מילה ליבר־מצווה. הדבר היחידי המ־ליא אותי הוא איך אנחנו, הנברים, שותקים ל־דבר...

דוד ב., תל־אביב

נברים?

צפור דרור

בכתבה „מרד על הנינלה" (העולם הזה 925) הכנסתם אותי למפלגה הקומוניסטית בחבר פעיל. האם בירבים הזכותות לכך? מחר, כשיזמנו לנו בשנית, עלול אני למצוא עצמי כממלא מ־ז ראש תנועת־החרות.

מאיר בן־דרור, תל־אביב

העולם הזה מצטער על טעותו, לא יהפוך בן־דרור לאיש־חרות.

מזמחה או מתמחה?

ברצוני להסנות את תשומת לבכם לאיד־ו רציני וחמור אשר נפל בכתבה „מקרה בן 27" (העולם הזה 925).

אין כל יסוד לקבוע כי מר בנין הציע הצטית אי־אמון נפרדות בפרשת קסטנר כתוצאה משיחת עם מספר חברי כנסת מסיעת חרות. נכון הוא שבשיחה אישית הבעתי דעה כי ניתכן ואף רצויה הצעת אי־אמון בפרוצידורה הנמישה של הכנס... דעה שלא נתקבלה על ידי איש שיחי מחרות. אין לי כל ידיעה כי שיחה זו היא שגרמה במיש־או בעקיפין להצעת ההצבעה הנפרדת של אי אכזו־בממשלה.

כמו־כן עלי להעיר כי איני עורך־דין אלא. בינ־תיים, מתמחה בלבד.

אריה מרינסקי, תל־אביב

בכל זאת היתה שיחה זו עדות להתמחות פורית.

ההשמין או לישמון — זאת השאלה

בהעולם הזה (923) מופיעה בעמוד האחרי כותרת: „אבול לשובע בלי להשמין." עד כמה שידוע לי הרי צריך לומר לשמון ולא להשמ־.

ישראל מ., רמת־גן

הקורא ישראל העלה את חכתו טרם זמנה. לצד ערוך הכיתוב עובדות אסמכתאות ש־נות:

השמין — נעשה שמן, נוסף לו שומן (מילון אבן־שושן), „ויאכלו וישבעו וישמ־מינו" (נחמיה ט, כה).

דף חדש

...אחר קריאת הארץ המניע לביתי, שאני מו־שיב אותו כמיימם בתוכנו, טוב ונעים לנוח ב־העולם הזה שיכולים לדמותו בתוכנו לניוס הנ־יורקי, קל וחומר.

אנכי, אם תרשו, מדוע לא תציינו את מכו־כל דף. למען לא יגע הקורא, לאחר הסקה, למצוא את דפו שהסקיק בו?

הרב ישראל יצחק וייסברג, ברוקלין, ארה"ב

יד לפושטי יד

עליכם לפתוח בשורת כתבות שמנמנת להביא להיסוד הקבצנות עליידי הקמת קרן קבועה, כמו הקרן־הקיימת וקרן־היסוד. הקרן תהיה צמודה ל־משכורות הפועלים ולפרוון הסוחרים. תפקידה — שיקומם של מבקשי הנדבות בחיי היצירה של ד־ארץ.

א. זכרון־דוד, תל־אביב

שנור לאומי במקום שנור פרטי?

חינוך לשכחה

במשאלכם לקבועה ראשי המדינה (העולם הזה 924) שכחתם את אחד העיקרים — משרד החינוך והתרבות — שאותו רציתי להעיד למשה שרת. אם מפקפקתי עד היום בחינוך שנותן העולם הזה לקוראיו, הרי באה המציאות ומראה שהשכחה. א־קצת מכוונת מ„למעלה". מעליש, המשיכו בכל־מלבד בחינוך הנראה מיותר כנראה. אצלכם.

יחיאל, ע., תל־אביב

עורכי **העולם הזה** לא התגברו עדיין, כ־נראה, על הסלידה מפני ספסל הנ"מוזים, תיקנו בכל זאת את המעוות החל מגליון 925.